

מסכת נזיר --- היקשים וסמוכים

- נזיר
ה:א
ומאי נפקא מינה והא תנא דבי ר' ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא דדמי ליה אבל היכא דאיכא דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן
- נזיר
נז:א
ר' יוסי ברבי יהודה אומר מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת תלמוד לומר (ויקרא טו, לג) והזב את זובו לזכר ולנקבה מקיש נקבה לזכר מה זכר מביא קרבן על הודאי אף נקבה מביאה קרבן על הודאי ומה זכר מביא על הספק אף נקבה מביאה על הספק ומה זכר מביא קרבן ונאכל אף נקבה מביאה קרבן ונאכל
- נזיר
מב:ב
אמר רב הונא מקרא מלא דבר הכתוב (במדבר ו, ז) לא יטמא כשהוא אומר (במדבר ו, ו) לא יבא להזהירו על הטומאה להזהירו על הביאה אבל טומאה וטומאה לא
- נזיר
נז:ב
רב הונא סבר (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך כל שיש לו השחתה יש לו הקפה והני נשי הואיל וליתנהו בהשחתה ליתנהו נמי בהקפה ורב אדא בר אהבה סבר אחד המקיף ואחד הניקף במשמע ואיתקש מקיף לניקף כל היכא דניקף מיחייב מקיף נמי מיחייב
- נזיר
נח:א
מ"ט לא נפקא ליה מגדילים אמר לך לכדרבא הוא דאתא דרבא רמי כתיב (במדבר טו, לח) ונתנו על ציצית הכנף מין כנף פתיל תכלת וכתיב (דברים כב, יא) צמר ופשתים יחדו הא כיצד צמר ופשתים בין במינן בין שלא במינן שאר מינין במינן פוטרין שלא במינן אין פוטרין
- נזיר
סב:א
א"ר יוחנן היא בנזיר אי הכי (ויקרא כז, ב) איש כי יפליא נדר בערכך בערכין למה לי מכדי האיתקש ערכין לנדרים דאמר קרא איש כי יפליא נדר בערכך והתניא גבי נדרים איש מה ת"ל (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את העובדי כוכבים שהן נודרים נדרים ונדבות כישאל
- נזיר
סה:ב
בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה במאכל ובמשתה במשא ובקפיצה ובחולי ובמראה ובהירהור משנזקק לזיבה אין בודקין אותו אונסו וספיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים לדבר המכה את חבירו ואמדהו למיתה והקל ממה שהיה לאחר מכאן הכביד ומת חייב ר' נחמיה אומר פטור שרגלים לדבר:גמ' מנא הני מילי אמר רבי נתן אמר קרא (ויקרא טו, לג) והזב את זובו לראיה שלישית איתקש לנקיבה